

Papir, har man anseet det rettest at lade afholde af Statskassen imod Regres til Vedkommende for muligen paahvilende Ansvar.

3 Henshold hertil er i indeværende Finantsaar alt, paa forventet Tillægsbevilling, anvist 400 Rd. Det maa imidlertid efter det foransførte forudsættes, at der i indeværende Finantsaar endnu vil medgaae ca. 1,000 Rd. til Anvendelse i fornævnte Niemed.

ad 3. Det her opførte Beløb af 483 Rd. 40 $\frac{1}{2}$ udgjør den Grenaa Havnekasse for de 8 Finantsaar fra 1ste April 1853 til 31te Marts 1861 tilkommende Accisegodtgjørelse, til Beløb 60 Rd. 41 $\frac{1}{2}$ årlig. Med Hensyn hertil bemærkes Følgende:

Under den „til Vorninger og Tillæg til forskjellige Magistratspersoner“ paa Indenrigsministeriets Budget i de ældre Finantslove opførte Sum var blandt Andet indbefattet et Beløb af 60 Rd. 41 $\frac{1}{2}$, som årlig udbetales til Byfogden i Grenaa. Da Beløbet antoges at være en denne Embedsmand tilkommende Refusion, blev der ved den i Aaret 1852 indtraaede Vacance i bemeldte Embede, paa dertil af Finantsministeriet given Anledning truffet Foranstaltning til Beløbets Inddragelse, saaledes at dets Anvisning blev standset ved Udgangen af Finantsaaret 1852—53 og Beløbet derefter udgik i de følgende Finantslove (jvfr. Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for 1854—55, Pag. 48, til § 29 A. c. 1). Havnecommissionsen i Grenaa har imidlertid allerede i Aaret 1854 og senere gjentagne Gange henledet Opmærksomheden paa, at Beløbet ikke, som i sin Tid antoges, tilfaldt Byfogden, men derimod Havnekassen, til hvilken det af ham stadig er blevet udbetalt, saalænge det blev anvist af Finantserne. I det Commissionen som Hjemmel for Havnekassens Ret til at oppebære Beløbet har henvist til allerhøjeste Resolution af 8de Mai 1686, hvorved det blev fastsat, „at den Accise, som ved Grindaa Toldsted falder, skal til Havnens Reparation anvendes“, samt til Canc. Circ. 5te Jan. 1793 og 21de Septbr. f. N., hvorved Accisen inddroges i Statskassen, med at der af samme udbetales Vedkommende, som hidtil havde nydt Indtægten, en fast årlig Godtgjørelse, bestemt efter hvad Accisen i Gjennemsnit havde indbragt i 10 Aar, hvilken Godtgjørelse for Grenaa's Vedkommende blev fastsat til 60 Rd. 41 $\frac{1}{2}$, har den derfor andraget paa, at den omhandlede Accisegodtgjørelse maatte blive udbetalt Havnekassen for de Aar, i hvilke Saadant ikke er skeet, og at Beløbet ligeledes fremtidig maatte vedblive at tilflyde Havnekassen. Da Ministeriet ikke kan Andet end erkjende, at Beløbet efter det af Commissionen Oplyste maa antages at være en Havnekassen tilkommende Godtgjørelse, samt da der efter Udfaldet af den med Kjøbenhavns Magistrat i sin Tid førte Rets sag, angaaende den Stadens Kasse tillagte Accisegodtgjørelse ikke skjønnes at være Tøse til at indbringe Beløbet paa Grund af Consumtionens Ophævelse, maa man finde Havnecommissionsens Andragende tilstræffelig begrundet, og har man derfor her opført det fornævnte Beløb til Dækning af Kravet for Tiden indtil 31te Marts 1861, hvorhos man ved Vædringsforslag til Finantslovsforslaget for 1861—62 vil søge Beløbet bevilget for det kommende Finantsaar.

ad 4. Da Commissionen for Redningsvæsenets Ordning havde tilraadet at gjenoptage de tidligere forgjæves anstillede Forsøg med at fabricere Redningsraketter her i Landet, med Hensyn til at en dygtig Krigsfyrværker havde erklæret sig villig til at lede Fabricationen af saadanne Raketter, saafremt et af de Kongelige Laboratorier dertil maatte kunne benyttes, og de til Fabricationen fornødne Apparater anskaffes, traf Ministeriet — der saavel af oeconomiske Hensyn, idet Raketterne antages her at ville kunne fabriceres for omtrent Halvdelen af Indkjøbsprisen i England 8 à 9 Rd. pr. Stk., som i Betragtning af den Sikkerhed for en stadig Forsyning med Raketter, der vilde opnaaes derved, at sammes Fabrication foregik paa et Kongeligt Laboratorium, medens de hidtil udelukkende have maatte forskyffes fra Udlandet, maatte ansee det for særdeles vigtigt, om Saadant kunde skee — Overenskomst med Marine-